

Personer, gaar det i alt Fald ikke an at beholde Amtsraadene som Overligningskommisstoner. Det er efter min Mening nødvendigt, at man kommer til en særlig Overligningsmyndighed allerede paa Grund af, at det Arbejde, der da kommer til at foreligge, bliver af en helt anden Bestaafenhed end det, der hidtil har været Tale om.

Det andet Afsnit af Lovforslaget, §§ 3—5, søger at give Regler for den mellemkommunale Beskatning. Man gaar altsaa her ud paa at give Næringskommunen, den Kommune, hvori den paagældende driver Erhverv uden at have Ophold, en Ret til at faa Andel i hans Skattebidrag. Den mellemkommunale Beskatning, saaledes som den er ordnet her, bliver udelukkende et Mellemværende mellem de paagældende Kommuner, men kommer derimod ikke til at afficere den skattepligtige selv. Han sættes i Skat ligesom hidtil i sin Opholdskommune; men naar han driver Virksomhed uden for Opholdskommunen, paalægges det denne at afgive en Del af Skattebidraget, dog aldrig udover Halvdelen. Den Del af Skattebidraget, der skal afgives, sættes i Forhold til Indtægten af den Næring, som drives i Næringskommunen. Her er der imidlertid af Folketinget indført en Forandring, paa hvilken jeg tror særlig at maatte henlede Opmærksomheden. Man har villet tage det Moment med ved den interkommunale Beskatnings Anvendelse, at den Næringskommune, hvorfra der af en Person uden for Kommunen oppebæres Tiende, Jordskuld eller Arveskæteafgifter, skulde have Ret til at kræve Del i Opholdskommunens Skat. Jeg ser ikke rettere, end at man her er kommen helt uden for det, der egentlig danner Grundlaget for den mellemkommunale Beskatning. Jeg fremhævede allerede før i mine indledende Bemærkninger, at man med fuld Føje kan sige, at hvis Kommunen bærer Udgifter, der netop skyldes Erhvervsvirksomheden, bør den ogsaa have Udgang til Skat af denne; men saaledes er det slet ikke her. Den Mand, der oppebærer Tiende fra Kommunen A., vil jo ikke medvirke i mindste Grad til, at denne faar større eller mindre Udgifter, og ligesaa gaar det med den Mand, der oppebærer Arveskæteafgift af Jord i Kommunen A. Her mangler saaledes tilstrækkelig Grund til

at inddrage dette Moment under den interkommunale Beskatning.

I tredje Afsnit har man givet Regler for Beskatning af Aktieselskaber og andre Selskaber med begrænset Ansvar, for saa vidt de drive Næring i en Kommune. Det er altsaa paa det samme Grundlag, jeg til- lød mig at angive før, nemlig at disse Selskaber gennem deres Erhvervsvirksomhed medvirke til at skabe Udgifter for Kommunen. Man har i Folketinget sat Afgiften til 3 pCt. af Selskabets Nettoindtægt, og i saa Henseende er Folketinget jo i Overensstemmelse med Regeringsforslaget; men jeg maa dog erkende, at jeg er af en noget anden Mening. Jeg er under Forhandlingerne i Folketinget bleven klogere. Jeg tror, at denne Procent er for høj. Jeg skal dog minde om, at Regeringens første Forslag gif ud paa at beskattede Aktieselskaberne med 2 pCt., men i Folketinget fremkom saa Ønsket om at beskattede de udenlandske Aktieselskaber med 3 pCt. og beholde de 2 pCt. for de indenlandske. Dette lod sig imidlertid ikke gøre. Paa Grund af de Traktater, man har med Ulandet angaaende udenlandske handlendes Stilling her i Landet kunde man ikke gaa med til at gøre denne Sondring til Skade for Udlændinge, som drive Handel her i Landet, og Regeringen havde altsaa Valget imellem, om man vilde tage 3 pCt. af alle Aktieselskaber eller 2 pCt., og man valgte saa det første. Imidlertid tror jeg ikke, at dette kan forsvares. Det er navnlig blevet fremhævet i Folketinget, at man da her i Kjøbenhavn vilde komme til at fordre den samme Skat af Aktieselskaber, som man fordrer af alle andre. I Kjøbenhavn er jo Indtægtskatten fastsat saaledes, at den opkræves med 3 pCt. af Indtægten. Her kommer et Moment frem af Betydning. Man har nemlig mod Beskatningen af Aktieselskaber anført, at man derved kom til en Dobbeltbeskatning: man beskattede først og fremmest Aktieselskaberne og derefter det Udbytte, som uddeles til Aktionærerne. Denne Indvending tror jeg vilde have sin store Betydning, hvis der var Tale om en Statskat, men naar der kun er Tale om en Kommuneskat, er den ikke tilstrækkelig til at affræste de Krab, som Kommunen har paa at faa Bidrag til de Udgifter, som Aktieselskabernes Erhvervs-